

KARÁCSONYI KÖRLEVÉL 2011.

**AKIÉ A FIÚ, AZÉ AZ ÉLET: AKIBEN NINCS MEG AZ ISTEN
FIA, AZ ÉLET SINCS MEG ABBAN.**

1JN 5,12

egy szokatlan és talán nem annyira karácsonyhoz kapcsolódó történetet osztok meg Testvéreimmel. Teszem ezt azért, mert a Karácsony nem az ember látszatszeretetének, hanem Isten irántunk megnyilvánuló szeretetének az ünnepe. Isten nélkül ma sem lehet igazi szeretet az ember szívében. Ami pedig hiányzik az év 360 napján, az vajon hogyan lehetne meg néhány ünnepi napon?

Íme, a történet:

Amikor aznap este hazaértem, a feleségem felszolgált a vacsorát, megfogtam a kezét és azt mondtam: "Szeretnék valamit elmondani". Ő leült és csendben evett. Megint láttam a fájdalmat a szemében. Hirtelen nem tudtam, hogyan nyissam ki a számat. De muszáj volt velem tudatnom, hogy min gondolkodom. El akarok válni, hoztam fel a témát nyugodtan. Nem tűnt idegesnek a szavaim hallatán, helyette inkább lágyan megkérdezte, miért? Kikerültem a feleletet. Ez feldühítette. Félredobta az evőkanalát és rám üvöltött: „te nem vagy igazi férfi!” Azon az estén nem beszéltünk tovább egymással. Ő sírdogált. Tudtam, hogy rá akar jönni, mi történt a házasságunkkal. De nem igazán tudnék neki kielégítő választ adni. Én már Janet szeretem, nem őt. Nem vagyok már szerelmes belé. Csak sajnáltam! Mély büntudattal felvázoltam egy válási szerződést, amiben az állt, hogy megtarthatja a házat, a kocsit, és a cégem 30 %-át. Rápillantott, majd darabokra tépte. A nő, aki 10 évet töltött velem eddigi életéből, idegenné vált számomra. Sajnáltam, hogy elvesztegette az idejét, forrásait, energiáját, de nem tudtam visszavonni, amit mondtam, hogy én már Janet szeretem. Végre hangosan elkezdett sírni pontosan úgy, amire számítottam. Hogy sírni láttam, egyfajta megkönnyebbülést jelentett számomra. A válás ötlete, ami már hetek óta kínozta, szilárdabbnak és tisztábbnak tűnt most. Másnap nagyon későn értem haza és láttam, hogy valamit ír az asztalnál. Nem vacsoráztam, hanem egyenesen aludni mentem, és nagyon gyorsan elaludtam, mert fáradt voltam a Jane-nel töltött eseménydús nap után. Amikor felébredtem, még mindig ott ült az asztalnál és írt. Nem érdekelt, úgyhogy megfordultam és aludtam tovább. Reggel megmutatta a válási feltételeit: semmit nem akar tőlem, hanem 1 hónap felmondási időt kér a válás előtt. Azt kérte, hogy ez alatt a hónap alatt, mindketten tegyünk úgy, mintha normális életet élnénk, amennyire lehetséges. Az indokai egyszerűek voltak: a fiunknak 1 hónapon belül lesz a vizsgája, és nem akarja összezavarni a tönkrement házasságunkkal. Ez számomra elfogadható volt. De volt még valami. Megkért, hogy idézzem fel, ahogy az esküvőnk napján a karjaiban bevitettem a hálószobába. Arra kért, hogy ez alatt az egy hónap alatt, minden nap, reggelente a karjaiban vigyem ki a hálószobából az ajtó elé. Azt gondoltam, kezd megőrülni. Csak azért, hogy az utolsó napokat elviselhetővé tegyem, beleegyeztem furcsa kérésébe. Elmondtam Jane-nek a feleségem válási feltételeit. Ő hangosan nevetett, és azt mondta, ez abszurdum. Nem számít, milyen trükköt alkalmaz, szembe kell néznie a válással, jegyezte meg gúnyosan. Semmiféle testi kapcsolatunk nem volt a feleségemmel, mióta elhatároztam, hogy el akarok válni. Így, amikor az első nap kivitettem, mindketten olyan sutának tűntünk. A fiunk tapsolt mögöttünk. Apu a karjaiban tartja anyut. A szavai fájdalmat okoztak nekem. A hálószobából a nappaliba, majd az ajtóhoz, több mint 10 métert sétáltam vele a karjaiban. Ő becsukta a szemét, és gyengéden azt mondta, ne mondj semmit a fiunknak a válásról. Én bólítottam, kissé dühös voltam. Letettem

az ajtón kívül. Ő elment a buszhoz, ami a munkába viszi. Én egyedül vezettem az irodáig. A második napon mindketten lazábbak voltunk. Ő nekidőlt a mellkasomnak. Éreztem a blúzának illatát. Rájöttem, hogy hosszú ideje nem néztem meg alaposan ezt a nőt. Rájöttem, hogy nem fiatal már. Halvány ráncok voltak az arcán, a haja őszült! A házasságunk komoly áldozatot követelt tőle. Egy percig azon gondolkodtam, mit tettem vele. A negyedik napon, amikor felemeltem, úgy éreztem, hogy visszatért egyfajta meghittség. Ez az a nő, aki 10 évet adott nekem az életéből. Az ötödik és hatodik napon, úgy éreztem, a meghittség érzése még erősödött köztünk. Jane-nek nem beszéltem erről. Egyre könnyebbé vált a karjaimban vinni, ahogy telt a hónap. Azt gondoltam, talán a mindennapos edzések megerősítettek. Egy reggel válogatott a ruháiból, hogy mit vegyen fel. Felpróbált jó pár ruhát, de nem talált egyet sem, ami ráillett volna. „Minden ruhám kinyúlt” – sóhajtott. Hirtelen rájöttem, hogy milyen vékony lett. Ez lehet az oka, hogy könnyebben tudtam őt vinni. Hirtelen megérintettem: óriási fájdalmat és keserűséget halmozott fel a szívében. Öntudatlanul nyúltam feléje és megérintettem a fejét. A fiunk ebben a pillanatban lépett be és azt mondta: „Apu, itt az idő, hogy kividd anyut.” Számára az, hogy látta az apját, amint karjaiban kiviszi az anyját, élete fontos részévé vált. A feleségem jelezte a fiunknak, hogy jöjjön közelebb és szorosán megölelte. Én elfordítottam az arcom, mert féltem, hogy az utolsó pillanatban meggondolom magam. Ezután a karjaimban tartottam, kísértálmam a hálószobából, keresztül a nappalin, az előszobába. A karjai lágyan és természetesen pihentek a nyakam körül. Szorosán fogtam őt, pontosan úgy, mint az esküvőnk napján. De a sokkal könnyebb súlya elszomorított. Az utolsó napon, mikor a karjaimban tartottam, alig tudtam megtenni a lépéseket. A fiunk elment az iskolába. Szorosán tartottam őt, és azt mondtam neki, nem is vettem észre, hogy az életünkből hiányzott a meghittség, az intimitás. Elvezettem az irodáig, gyorsan kipattantam a kocsiból, anélkül hogy az ajtókat lezártam volna. Attól féltem, ha bármennyit is késlekedek, meggondolom magamat. Felsétáltam az emeletre. Jane kinyitotta az ajtót, és én azt mondtam neki: „Sajnálom Jane, nem akarok elválni.” Csodálkozva nézett rám, és megérintette a homlokomat. Lázos vagy? – kérdezte. Elvettem a kezét a fejemről. „Sajnálom, Jane, ahogy mondtam, nem válok el. A házasságom talán azért volt unalmas, mert nem értékeltük életünk apró részleteit, nem pedig azért, mert már nem szerettük egymást. Rájöttem, hogy attól kezdve, hogy az esküvőnk napján karjaimban vittem haza, egészen addig kellene a karjaimban tartani, míg a halál el nem választ minket.” Jane hirtelen magához tért. Haragosan felpofozott, majd bevágta az ajtót, és zokogásban tört ki. Lesétáltam a földszintre, és elhajtottam. Az útba eső virágboltban rendeltem egy csokor virágot a feleségemnek. Az eladó lány kérdezte, mit írjon a kártyára. Mosolyogtam és azt írtam: „Minden reggel a karjaimban viszlek ki, míg a halál el nem választ.” Azon az estén, mikor hazaértem virággal a kezemben, felrohantam az emeletre azért, hogy a feleségemmel találkozzam, de sajnos már halott volt. A feleségem hónapokig harcolt a rákbetegséggel, és én annyira el voltam foglalva Jane-nel, hogy észre sem vettem. Ő tudta, hogy hamarosan meg fog halni, és meg akarta menteni fiunkat a negatív érzésektől, amit a válásunk váltott volna ki belőle. Legalább a fiunk szemében én egy szerető férj vagyok.

János apostol, a szeretett tanítvány tudta, hogy az elveszettség, a halál, az élet hiánya nem a szív megállásával kezdődik. Már élve is halottak lehetünk egymás számára. Mi is valójában az élet? Ha a gyerekektől kérdezem karácsony környékén, szerintük az ajándék. A fiatalok talán a szilveszteri bulit nevezik meg. Sokan egy jó egzisztenciát, családot vagy a pénzt mondanák. Idősödve talán az egészségre hivatkozunk. János apostol azt mondja: Az élet nem valami, hanem Valaki, maga Jézus. Aki közösségbe kerül Jézussal, az az Élettel kerül közösségbe. Aki Őt hallgatja, az az Életet ismeri meg. Aki bizalommal egyé válik Vele, azé a teljes élet itt és örökké. Ezért jött Jézus ebbe a világba, és ezért keres ma is minket. Vajon az Élet otthonra lel-e nálunk vagy csak perifériára szorul? Életünkben jut-e hely Jézusnak? A Karácsony Isten szeretetének megtestesülése, de helyet talál-e ma szívünkben és életünkben?

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentisztelet minden vasárnap de. 11 órától. Minden hó 1. vasárnapján **családi istentisztelet**.

Úrvacsoraosztás a hónap 2. és 4. vasárnapján, istentiszteletünket követően.

Gyülekezeti hitoktatás iskolai időben minden vasárnap 11 órától az istentisztelettel párhuzamosan a parókia bibliái termében (óvodások és ált. iskolások részére).

Könnyűzenés „Alpha kurzus” alkalom minden pénteken 17.30-tól a parókia emeleti termében azoknak, akik a megszokott alkalmaink mellett kötetlenebb formában és modern hangvételű zenével kívánják Istent megismerni, dicsőíteni, és így szeretnék megélni hitüket.

Biblióra minden kedden 17 órától. (Jelenleg Lukács evangéliumát tanulmányozzuk)

Konfirmációi oktatás minden pénteken 16 órától (12 éves kortól).

Junior ifjúsági óra minden pénteken 16 órától (azok részére, akik már konfirmáltak).

Senior ifjúsági óra péntekenként megbeszélés szerinti időpontban (egyetemisták és fiatal felnőttek részére).

Ádventi és karácsonyi alkalmak

december 11-én	16	órákor Szeretetvendégség: Hogyan osszuk meg az örömhírt a kívülállókkal – Dr. Judák Endre egyetemi tanár
december 11-én	18	órától az In His Steps együttes ádventi dicsőítő szolgálata
december 16-án	16	órától az ifjúság karácsonya
december 16-án	17.30	órákor könnyűzenés karácsonyi alkalom
december 17-én	10	órától egyházmegyei gyerek- és ifjúsági napot tartunk karácsonyi ajándékkészítéssel egybekötve
december 20-án	17	órától bibliaórák karácsonya
december 24-én	16	órától Szentesti istentisztelet
december 25-én	11	órától Karácsony 1. napi istentisztelet a gyerekek szolgálatával, melyet úrvacsoraosztás követ
december 26-án	11	órától Karácsony 2. napi istentisztelet, utána úrvacsoraosztás
december 31-én	17	órától Óév esti istentisztelet
január 1-én	11	órától Újévi istentisztelet úrvacsoraosztással
január 6-án	11	órától Vízkereszt ünnepi istentisztelet

december 4-én 16 órától Tiszaújvárosban ádventi istentisztelet a református templomban

A karácsonyi találkozás és folytatása reményében szeretettel köszönti, és áldott ünnepeket

kíván gyülekezetünk vezetősége.

Alkalmainkra minden testvérünket szeretettel várjuk!

A köszönet szava

Szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik nehéz anyagi terheik mellett is támogatták gyülekezetünket és egyházunkat, pénzbeli adományaikkal.

Köszönjük az Országos Evangélikus Egyháznak felajánlott személyi jövedelemadó 1%-át is. Kérjük, aki teheti a következő adóbevalláskor is rendelkezzen az egyháznak felajánlható 1%-áról. A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035.

Kérés

Újra szeretnénk felhívni testvéreink figyelmét, hogy gyülekezetünk semmilyen állami támogatást nem kap és az 1%-os egyházi adófelajánlás is Országos Egyházunkhoz érkezik. Ebből fontos közegyházi feladatok kerülnek megoldásra, de gyülekezetünk működésének egyedüli forrása a Testvérek által befizetett egyházfenntartói járulék, az adományok és a perselypénz. Az elmúlt évben ezek összege együttesen 3,8 millió forint volt. Ebből kell fizetni a gyülekezet két lelkészét, adminisztrátorát és temetőgondnokát, valamint az épületek és a templom rezsiköltségeit, biztosításokat, épületeink állagmegóvásait... Ezt az összeget évek óta az eladott ingatlanaokból befolyt tartalékból egészítettük ki, de mára sajnos ez már lassan teljesen elfogy. Ezért kérjük, hogy Országos Egyházunk által évek óta javasolt minimummal: aktív dolgozóként havi 1.000 Ft-tal, nyugdíjasként havi 500 Ft-tal járuljanak hozzá gyülekezetünk fenntartásához. Ez havonta is fizethető. Természetesen, aki ezen felül nagyobb összeggel is hozzá tud járulni gyülekezetünk életéhez, kérjük, tegye meg. Adományait személyesen a Gondnoki Hivatalban vagy istentisztelet előtt és után is befizethetik, vagy csekken, vagy az OTP-ben költség nélküli átutalással is. OTP számlaszámunk: 11734004-20010654. Kérésre pluszban csekket szívesen küldünk. Köszönjük!

Kérjük, adjuk második 1%-ával támogassák gyülekezetünk alapítványát.

Alapítványunk neve: Erős vár a mi Istenünk; adószáma 18437791-1-05;

OTP számlaszáma: 11734004-20448860, melyre a befizető minden befizetett összeg után adójóváírásra jogosult. Ez az elmúlt esztendőben 250.000 Ft volt, amit szintén köszönünk.

Gyülekezetünk honlapja: <http://miskolc.lutheran.hu> új induló honlapunk: www.lutheran.eu

Kapható gyülekezetünk zenekarának könnyűzenei CD-je, ára 1.500 Ft/db

HIVATALI ÓRÁK:

LELKÉSZI HIVATAL:

hétfőtől-péntekig 9.00-12.00 (3530 Miskolc, Hunyadi u. 8.) lehetőleg előzetes bejelentkezés alapján tel/fax: (46) 505-726 mobil: (20) 824 32 22

Szeretettel kérem, hogy a fenti telefonszámon jelezze, ha lelkigondozásra, betegúrvacsorára, látogatásra vagy egyéb személyes találkozásra van igénye.

GONDNOKI HIVATAL:

hétfőtől-péntekig 9.00-12.00 óráig (3530 Miskolc, Hunyadi u. 8.)

tel/fax: 46/505-727

TEMETŐ GONDNOKSÁG:

hétfőtől-péntekig 9-12 óráig (3530 Miskolc, Király u.34.)

tel: 20/824-39-76

Az evangélikus szertartású temetés igénylése a Lelkészi Hivatalban történik.

Temetői és temetési ügyintézésrel kapcsolatosan kérjük, hogy a Mindszenti Evangélikus Temető Gondnokságát keressék. Kérjük, ne felejtsek el kitölteni a regisztrációs űrlapot, megváltani szerettük lejárt sírját, és befizetni az évenkénti temetői hozzájárulás díját

Köszönjük!

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK !

